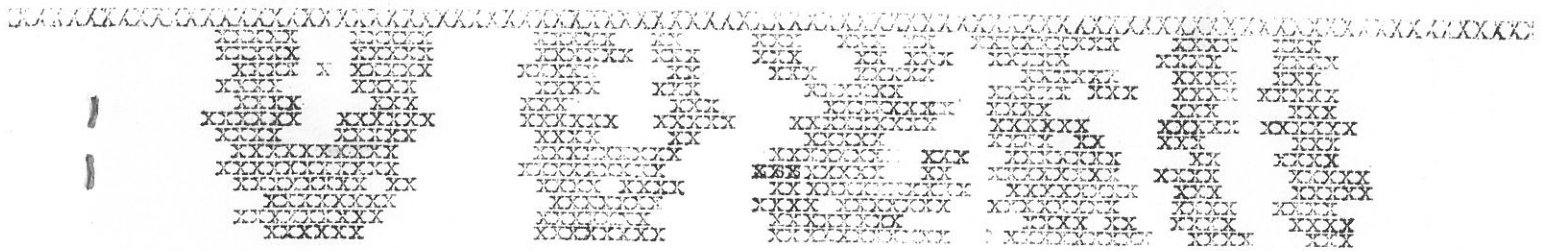
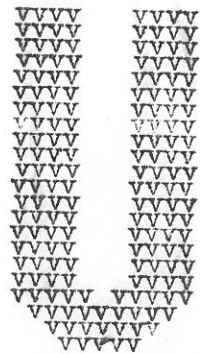
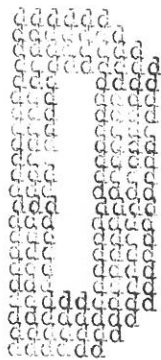
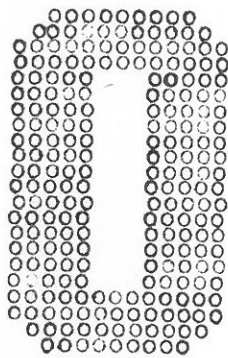

OO ZSMS T R Z I N

leto 1982

št. I.

Z D R A V O !

Prepričan sem, da veste, da v Trzinu spet deluje OO ZSMS. Na sestanku, ki je bil pred skoraj tremi tedni je bilo izvoljeno novo vodstvo, na programski konferenci, ki je bila v petek 19. novembra pa je bil potrjen štirimesečni delovni program. In prva točka novega programa se nanaša na informiranje v okviru OOZSMS.

Ker želi biti novo vodstvo OO ZSMS Trzin drugačno, torej boljše od prejšnjih smo kar takoj pričeli z delom in prvi rezultati so že tukaj.

To je nova izdaja glasila O D S E V za katerega ste mnogi gotovo že slišali.

V planu imamo, da bi vsak mesec izšla ena številka, če bo potrebno pa tudi dve.

Prav gotovo pa tudi vsi veste, da je peščica ljudi premalo, da bi lahko izšli in izlihter toliko spodoben in kvaliteten mesečnik. Zato vas prav vse, kolikor vas je v Trzinu, leproso bodite v Trzin močno spet pozivam k sodelovanju, k pridružitvi k našemu, zaenkrat še malo številmernemu uredniškemu odboru.

Zavedati se moramo namreč, da bo naš ODSEV dober, pester in zanimiv, če bo pri njegovem oblikovanju ter vsebini sodelovalo čimveč ljudi.

Torej, če enkrat, če vam kaj ni všeč, če bi radi kaj pohvalili, na kaj opozorili, če bi radi s kim seznanili nas in ostale Trzince, javite se nam, oddajte svoje prispevke v naš nabiralnik na KS Trzin ali pa se mi udeležite sestankov uredništva, ki so vsako sredo ob 19. uri na poveljni skupnosti v Trzinu.

Lejo vas pozdravlja odgovorni urednik ODSEVA

Andrej Tumpej

Trziški vrh v deželi polnočnega sonca

V tem letu smo alpinisti domačarske občine pripravili prvo samostojno alpinistično odpravo. Za cilj pa smo izbrali neosvojene gore Grenlandije. Ker pri taki stvari ne bi smel manjkati tudi predstavnik Trzina, sem se odločil sodelovati na odpravi. Sklenil sem, da bom sedel grenlandiskimi gorami izoral in osvojil tudi kakšno za Trzina.

Pravzaprav sem o Grenlandiji vedel zelo malo. Da je daleč na severu, da je največji otok sveta in da na njem živijo Eskimi. V glavnem iz pripovedovanja alpinistov, ki so ta otok že obiskali, pa sem vedel, da so tam tudi gore in da jih je precej še neosvojenih.

Praprave na odpravo, so vedno precej zoporne in naporne. Trenirala še vsak rudi, toda pogosto zaradi časa. Precej je pisanja, prošenj, tekanja od vrta do vrta, predpovedovanja, varanja. Cel kup - št. žnosti. Kar veseli smo bili, ko je bilo vse za nama in smo se s kombijem odpeljali proti Kjøbenhu, glavnemu mestu Danske. Tam smo urejali še zadnje podrobnosti. Na 1. junija smo v štirih urah prileteli na Grenlandijo. Prišli smo v povsem novo deželo, ki vsej v času, ko smo bili na tleh, ni po dnevni noči. Kar čudno smo se počutili, ko se zvečer na hotelu stencija.

Ogledovali smo s dolge morske zalive - fjorde in jezike ledenikov, ki so stili proti morju in dali boj s kopno zemljo. Bližalo se je poletje in ko se zemlja je občivala boj, ledeniki so se umikali v notranjost otoka, toda prileti se niso. Če bi se stopil ves grenlandski led, bi se gladine svetovnih moraj dvignile za 70. Takrat bi nastal ledena kraljica ledu je pri tem otoku!

Helikopter nas je prepeljal na vrh v notranjost, pod vznožje mogočnih gora, ki jih pred nami še ni iskala nihče. Ko je jekleni ptič odletel in nas pustil na tistem ledeniku, smo se šele zavedli, kako marana in nebojčevni smo. Tri tedne naj bi bilo čisto sami, odrezani od sveta, le s svojimi sposobnostmi, močmi in znanjem. Če bi se komu kaj zgodilo, ne bi mogli po pomoč. Vedeli smo,

da ne smemo narediti nobene neumnosti in da ne smemo preveč tvegati.

Toda, ko smo začeli plezati, smo tvegali, se spopadali z nevarnostmi in težavami. Težko je opisati občutke, ki so nas obhajali! Kljub svoji majhnosti in nebogljenosti smo se spoprijeli z mogočnimi gorami. Izbirali smo si vse težje in težje smeri, plezali smo po 10, 20, celo 23 ur na dan, spoprijemali smo se z ledenimi tratinami, z gladkimi granitnimi ploščami ali s krušljivimi odstavki, ki so zahtevali vso koncentracijo, igro ravnotežja in živcev. Bilo je naporno, toda bilo je lepo!

Lepo je, ko priplezaš na vrh gore, in veš, da na njej pred teboj še ni bil nihče. Lepo je, ko zaplapola jugoslovanska zastava na vrhu, ko izbereš ime za goro, ko stisneš nasmejanemu prijatelju roko in skupaj postavita kamnito piramido, možica - znak za druge plezalce, da je bil na gori nekdo že pred njimi. Z vrhov se nam odpirali čudoviti razgledi. Grenlandske gore, strme ostri-
e, špiki, zaobljene snežne kupole so se kopale v mehki polarni svetlobi. Opazovali smo nežno igro senc in svetlobe, občudovali skakanje ledu v polnočnem soncu, gledali smo ledene kristalčke, ki jih je nosil veter in strmeli v neskončne bele poljane notranje ledu, ki se je začeljal za gorami naše skupine.

Pravijo, da je Grenlandija opij, da prevzame vsakega, ki jo obišče. Res nas je prevzela. Lepa, mogočna pa tudi kruta, pusta in ledena je. ~~Kani~~

Sest dni je nad našim taborom divjalo snežno neurje. Orkan-
ski veter je grozil, da nam raztrga šotore, da nas zasuje s sne-
gom. Mraz se je tihotapil okrog baznega taboitišča. Zbrani smo bili
v skupnem, največjem šotoru. Igrali smo karte, šah, si pripovedovali
mešnice, razpravljali o politiki, ženskah, soncu in o vsem mogočem.
Ružili so nas isti upi, iste želje, ista usoda in odrezanost od
sveta. Močne vezi so to. Vem, da na drugih odpravah prihaja dopre-
trov, nesoglasij in najrazličnejših izbruhov, nas pa je Grenlandija
ovezala, okrepila je naše prijateljstvo. Bilo nam je lepo.

Ves čas sem si ogledoval vrhove in iskal tistega, ki bi
bil primeren, da nosi trzinsko ime. Osvojil sem že osem vrhov, ven-
dar nisem mogel izprati, kateri naj bo Trzinski. Čakal sem, da za
koniec odprave, za vrhunec osvojim še vrh, ki bo dostojen imena mo-

jega kraja. Maretu, mojemu soplezalcu, je bilo že dosti težke plezarije, saj sva med vsemi opravila največ težkih vzponov. Govoril je, da gre le še na kakšen lažji vrh in da se želi spočiti. Nisem se strinjal z nezahtevnim vrhom. Izbral sem si goro z dvema vrhovoma, ki me je pritegnila po svoji mogočnosti. Ker ni obljubljala lahke plezarije, sem tovariša na vse načine prepričeval. Pomagalo mi je tudi to, da so tudi ostali tovariši za zadnje vzpone izbrali najtežje vrhove. Privolil je in 17. junija ob pol noči sva krenila k izbrani gori. Res se ni dala kar tako. Naklonina ledu se je gibala med 45° in 60° , včasih pa sva morala preplezati ledenesko-ke, kjer je bil led skoraj navpičen 80° in celo 90° . Na nekaterih mestih je bil led "gnil", kot pravimo alpinisti. Lomil se je v celih skladih in cepinu ni dajal nobene opore, drugič je bil pokrit s plastjo snega, ki jo je bilo treba najprej odkopati, da sva prišla do varne opore. Granitne skale, po katerih sva plezala, so bile zelo gladke, pogosto prekrite z ledom in so nudile le malo oprimkov. Toda trmoglavila sva više in više. V nobeni steni Grenlandije me ni tako zeblo in me niso tako obstreljevali kosi ledu in plaziči suhega snega izpod tovariševega cepina in derez, kot v steni Trzinskega vrha. "Skerca" se je spopadla s Trzinko. Mislim, da je 650 metrska stena res zaslužila to ime!

Ko sva prišla na vrh, sva ugotovila, da nisva na glavnem vrhu. Osvojeni vrh je iz doline izgledal najvišji, toda tu sva ugotovila, da je drugi vrh gore le nekoliko višji od najinega. Da bi prišla na drugi vrh bi rabila še precej ur plezanja saj bi morala prečiti greben posejan z granitnimi stolpi - žandarji. Višinomer je kazal 3020 m. Po daljšem preudarjanju sva se odločila za sestop, saj je gora, z najinim vzponom, kljub vsemu dobila ime. Gora pa naju kar ni hotela izpustiti iz objema. Nikjer ni bilo lažjega sestopa. Povsod je bilo ousekanc in kar 300 m sva se morala spuščati ob vrvi. Tisti, ki so to že kdaj poskusili, si lahko predstavljajo, kako sva se počutila. Ko sva prišla do snežnega žleba, z naklonino 50° , sva se počutila kot na ravnini. Brez posebnega varovanja sva hitelav dolino. Po 19 urah plezanja, sva bila spet pod goro, pod Trzinskim vrhom.

Gledal sem njegove granitne stene in ledene vesine. Po skladnosti oblik, višini, težavnosti in ne nazadnje lepoti, povsem zasluži, da nosi ime Trzinski vrh - Trzin Fjaeld.

CBISK V VWZ "ABICA" TREIN

Spraševalec: Kakšno igrice se greste v vrtecu?
Matic: Nobene.
Tovarišica: Ali se nikoli ne greste "človek ne jezi se"?
Otroci: Ja, včasih. Pa igramo se tudi z lego kockami.
Spraševalec: Van, kdaj tovarišica prebere kakšno pravljico in katera van je najbolj všeč?
Otroci: Ja, Čvrček, Zvezdica Zaspanka, Mikec...
Spraševalec: Hodite tudi na izlete?
Otroci: Ja, ampak bolj malo, ker je že mraz.
Spraševalec: Ali požete kakšne pesmice in katera van je najbolj všeč?
Otroci: Zima zima bela.
Spraševalec: Katero tovarišico imate najraje?
Otroci (vsi v en glas): Mileno!
Spraševalec: Ali še veste, da boste šli kmalu v malo šolo?
Otroci: Saj že hodimo!
Spraševalec: Kaj se učite?
Otroci: Danes smo risali različne ure.
Spraševalec: Lu kaj imate za domačo nalogo?
Otroci: Nič.
Spraševalec: Kaj ste imeli pa včeraj?
Matic: Zvezdice, pa tkole (z rokami pokaže navpične črte).
Spraševalec: Kaj ste imeli danes za kosilo?
Otroci: Štruklje pa juho.
Spraševalec: So vam kosila všeč?
Otroci: Ja, mnjma...
Spraševalec: Kdaj zjutraj pridete v vrtec?
Aleš: Jaz pridem ob šestih.
Luka: Jaz včasih pozimi še po temi pridem.
Ostali otroci ga vprašajo: A ob polnoči že prideš?
Luka: Ne.
Spraševalec: Imate radi vrtec?
Otroci: Ne, komi hodimo.
Spraševalec: Zakaj pa ne?
Luka: Jaz pa rad hodim.
Spraševalec: Kdo je tvoj najboljši prijatelj?
Tamara: Eva pa Sonja.
Matjaž: Luka pa Tomaž pa Aleš.
Aleš: Matjaž, Luka pa Tomaž.
Spraševalec: Zakaj so to tvoji najboljši prijatelji?
Aleš: Zato, ker jih imam rad.
Spraševalec: Se kdaj tudi stepete?
Otroci: Ja se, pa še kok!
Spraševalec: Ali potem jokate?
Otroci: Ne.
Aleš: Danes smo se šli žgačkat.
Matic: Pol me je pa en ujel pa me je kar požgačkal.
Spraševalec: Kdo gre danes sam domov?
Otroci: Jaz ne, jaz ne...
Luka: Ja, jaz pa gran.
Spraševalec: Otroci, kaj si želite postati, ko odrastete?
Matjaž: Policaj.
Luka: Policaj.
Tomaž: Tudi policaj.
Boštjan: Pilot.
Natalija: Policajka (vsi prasnejo v smeh).

J E S E N

Počasi stopam po drevoredu. Sonce, kot velikanska žareča kroglja žarja drevesne krošnje. Kakor na paleti se prelivajo v tisočih dtenki pastelnih, jesenskih barv. Ptice ščebetajo v slovo poletju. Kakor za stivo se poserjajo v tem, katera bo lepše zapela svojo imfonijo in prispevala delež k jesenski lepoti. Rejni, pisani metulji se love na še osipajočo se travo. Prijazna sivkasto zelena reka s svojim enakomernim šumenjem še povdarja razkošje jeseni.

Med krošnjami leta vse polno ruh enodnevnice. Ena mi pristane na rami. Ime najhna, prozorna krilca prepletena z žilicami, drobno krhko telo in ljubke tanke nožice. Nekaj časa nepremično obsedi, nato pa se vrne v stran in negibno obleži. Previdno jo položim v travo.

Pospešim korak. Sonce še zahaja z doline hribe. Ptiki se počasi gubljuje v večerni svetlobi. Žarja polže vse svojo lepoto in sveti še vse zahodno nebo. Barvata barva se preliva v rdečo, rdeča v oranžno, oranžna v rumeno. Prišlo sem do jezera. Vsa gladina se svetlika t drobnih biseri v sto in sto nedlih lučeh. Ribe se pogunjajo iz vodi delajo mehurčke, ki se gorenjajo v vedno večje globarine, dokler polnoma ne izginejo. Gladina postane znova mirna in tiha.

V travi najdem drobno, še prezeblo cvetlico. Odtrgam jo in si jo neas v las. Mehki modri lističi, kot nežna, čipetna metuljeva krila asijo mojo glavo.

Na nebu se počnejo prve zvezde. Mesec, droben žolnič, kraljuje d nami. Izgleda, kot bi se no jadrlo po temninobčnega neba. Zvezde svetlikajo na vodni gladini. Žiti se, kot bi se namenile kopat, vendar le gledajo na zrcalni vodni ploskvi.

Jezero pa se znova lesteta v sto in sto drobnih lučeh.

Mateja Žagar

POMEN DELA ŠPORTNEGA DRUŠTVA PARTIZAN TRZIN

Eno izmed društev in organizacij v Trzinu, ki je pravzaprav že del vsakdana marsikaterega Trzinca, predvsem pa otrok, je športno društvo Partizan Trzin.

Društvo nadaljuje tradicijo povojnega Partizana, le da je razširil svoje delovanje. Sedaj ne le si je naredilo na občnem zboru leta 1977, ko smo prejšnjemu imenu dodali še Partizan.

Dejavnost društva je dokaj pestra, saj je aktivnih sedem sekcij, dve pa sta v začetni fazi delovanja. Seveda pa poleg redne vadbe organiziramo tudi veliko raznih tečajev, tekmovanj, prireditev in izletov, ki s članom več ali manj dobro obiskani. Velika večina udeležencev teh prireditev in vadbe je otrok, ki so tudi naši najštevilnejši člani.

V preteklih letih delovanja društva smo organizirali veliko raznih tečajev, izletov in prireditev. Največja prireditev je vsekar tek po no. poteh aktivistov NOB, ki je bil letos organiziran že petič. Jubilej tega in petletnico obstoja društva smo proslavili z veliko veselico v naši trzinškem karnolomu.

V preteklih petih letih smo zgradili večnamensko ploščad za domom DPO v Trzinu. Ta ploščad je z enkrat edini telesno-kulturni objekt v Trzinu. V slabih dveh mesecih smo pridobili izvalca del SGP Slovenija-orticeste-Tehnika, ki je asfaltiralo ploščad. S prostovoljnim delom smo postavili zaščitno mrežo in koše za košarko. Za minimalno ceno dvajsetih starih milijonov smo tako uresničili sen mnogih mladih trzinčev. Za prispevana sredstva se moram zahvaliti Trzinškemu obrtnikom in TKB Domžale. Svoje delo so nam nehitro opravili tudi delavci S C T pod vodstvom tov. WIMPLA, prebivalca naše v. S. Seveda pa ne smemo pozabiti na SGP Gorica, ki je prispevalo beton za betoniranje ograje. In ne nazadnje se moram zahvaliti tudi tistim brezimnim Trzinčcem, ki so po črtovno delali na izrišču.

Program v letu 1982 smo doslej izpolnili 80%. Zaradi objektivnih razlogov je odpadlo nekaj tečajev, avtobusnih izletov in prireditev. Kljub temu smo v program za leto 1983 skoraj v celoti prenesli vse elemente programa iz leta 1982. Tudi v prihodnje se bomo trudili za realizacijo programa.

Ob pregledu članstva smo ugotovili, da je bilo veliko prešlo v članstvo mladih odraslih. Če ti bi lahko veliko pomagali pri organizaciji posameznih

Člani pa bodo morali v bodoče plačati seveda več, kajti v letu 1933 smo dobili 50% manj sredstev za našo dejavnost, zato bo vsak dinar od članarine dobro prišel. Nove člane bomo v društvo včlanjevali ob prijavi naših tečajev in izlete, istočasno pa bodo lahko poravnali tudi člana = no.

Velik trn v peti nam je tudi propaganda. Člani bodo dobili obvestila naših akcij na dom, drugi pa bodo obveščeni preko plakatov in naše = mesečnika.

Program društva za leto 1933 se deli na vadbo v dvorani v zimskih = secih ter na vadbo na igrišču v poletnem času. Sekcije, ki delujejo v = ortih prostorih so: namizni tenis, gimnastika - STV (za starejše in za = stajše) ter atletika za pionirje. Na prostem pa se odvija odbojka za = arejše, mali nogomet, košarka in atletika (pionirji). Organizirali bomo = di drsanje na bajerju, smučarske teke, organizirano vadbo alpskega = ušanja, ki bo na novem smučišču na Ongru. Vabimo vas, da se udeležite del = bodo potekala od 29. novembra dalje.

Tečaj: drsanje, alpsko smučanje, tek na smučeh, potokanje.

Obične akcije: - Alpsko smučanje (tekmovanje za pokal OO ZSMZ v VS) = pet avtobusnih prevozov.

1. orientacija: junij, november

2. tolesarski izleti (9)

3. taborjenje: Bela Krajina, Bogarška dolina

4. mošična tekmovanja: 3-9 januar: turnir v hokeju na ledu, 15. januar

5. te na ledu, 12 - 13 februar: tekmovanje v VS, smučanju in smučarskih tekih

6. pokal KS Trzin, 4. marec: tekmovanje v namiznem tenisu, 5. april: spomladan

7. i kros, 30 april ter 1 - 2 maj: turnir v veljem nogometu (memorial

8. oneta Krističa), 14. maj: tek po stopah aktivistov, 2 - 3 julij: turnir

9. = košarki, 10 - 11 september: turnir v odbojki, 12. november: suhi slalom

10. = Dobenu ter 10. decembra tekmovanje v namiznem tenisu.

Avtobusni izleti